

Seuraavassa kirjoitus, jolla osallistuin Telen (nyk. Sonera) järjestämään kirjoituskilpailuun vuonna 1995.

Sijoitus itse kilpailussa 1. ja yleisöäänestyksessä 4.

Pääpalkintona Olivetin 100Mhz Pentium, joka palveli uskollisesti (?) vuoteen 2001.

(Pienenä sivujuonteena; huomaa uusi matkapuhelinvalmistaja. Ja kirjoitusvuosi tosiaan oli 1995...)

BONGO

"Voi pahas, nyt määhällä myöhästyn", ajattelin, kun auto sammui. "Miksi bensen pitää loppua aina keskellä korpea?", totesin naputellessani mittarin lasia. Hetken mietittyäni kaivoin taskustani upouuden Noki-Mobo 9000 bongo-viestimeni. Painaessani lähettimen avaavaa nappia muistelin niitä muutaman vuoden takaisia aikoja, jolloin käytin pientä ja kevyttä GSM-puhelinta.

Muistin hyvin vuoden 1998 syksyn, jolloin auringonpilkut yhtäkkiä lisääntyivät räjähdysmäisesti aiheuttaen sellaisen magneettimyrskyn, että kaikkalainen radioviestintä Maassa kävi mahdottomaksi. Tavalliset lankapuhelimet olivat taas kuumaa kamaa ja kaapelitelevisiot levisivät kaikkialle. Monet matkapuhelinvalmistajat ajautuivat konkurssiin ja loput yhdistivät voimansa, niin että syntyi jättiyhtiöitä (mm. Eerik-Sony), jotka keskittivät kaikki voimansa uusien puhelinten kehittämiseen. Pian kehitettiin infrapunavalolla toimivat kännykät, mutta niiden heikkoutena oli lyhyt kantama. Joka kadunkulmaan täytyi asentaa pieni vastaanottoantenni joka siirsi viestin seuraavalle tukiasemalle jne. On sanomattakin selvää, että tämä järjestelmä toimi vain kaupungeissa ja pääteiden varsilla, jossa käytettiin ilmapallolla 5 kilometrin korkeuteen nostettavia antenneja. Niinpä useimmat tyytyivät käyttämään lankapuhelimia. Me matkaedustajat aloimme käyttämään NMT 450:n korvaavaa bongo-viestin järjestelmää.

Kaikki muuttui kun tuli vuosi 1999 ja uudenvuodenaatto. Samalla kun ilotulitusraketit nousivat ilmaan, havaittiin jonkun neropatin kehittämä virus, joka oli jyllännyt tietokoneissa jo vuodesta 1997. Se oli onnistunut mitätöimään kaikki muutokset, jotka oli tehty ohjelmiin ja tietokoneisiin, jotta nämä hyväksyisivät uuden vuosituhannen. Myöhemmin kävi ilmi sekin, että se oli onnistunut sotkemaan myös uusien tietokoneiden ohjelmistot.

Niinpä, kello 00.00.01 vuonna 2000 kaikki digitaaliset puhelinkeskukset jumiutuivat (eli Suomessa kaikki puhelimet, koska digitalisointi saatiin päätökseen 12.10.1996) ja kaikki tietokoneet, jotka olivat olleet joskus vuoden 1997 jälkeen yhteydessä Internetiin, sekosivat. Käytännössä kaikki maailman tietokoneet lopettivat toiminnan, sillä lokakuussa 1999 julkaistu raportti osoitti, että 99,9% maailman tietokoneista oli ollut kytkettyinä Internetiin.

Nyt, vuoden 2000 keväällä tärkeimmät yhteydenpitovälineet ovat posti ja bongo-viestimet. Puhelinverkot saatiin melko pian toimiviksi hallitusten välillä, mikä olikin hyvä, sillä kaikki olivat varmoja siitä, että vihollinen oli onnistunut elektronisessa sodankäynnissä. Onneksi presidentit eivät saaneet lähetettyä käskyä laukaista ydinaseet - kiitos toimimattomien puhelinlinjojen. Tavallisen kuluttajan ulottuville toimiva puhelin ei näytä tulevan vielä tänä vuonna.

Niinpä kun sain Noki-Mobon lähettimen auki, aloin kirjoittamaan viestiä paljastuneella näppäimistöllä. Ja kiittelin sitä että olin valinnut Telen bongo-operaattoriksi. Käyttöjärjestelmä oli niin helppo verrattuna kilpailijoiden vastaaviin. Kun viesti oli valmis, yhdistin laitteen auton katolla olevaan virtaviivaiseen kaiuttimeen, näppäilin lähetyksensä ja toivoin olevani kuuluvuusalueella. (Kuuluvuusalue sai bongo-viestimen yhteydessä aivan uudenlaisen, kirjaimellisemmän merkityksen.)

Pian matala, kauas kantava kumina kuului, kun Noki-Mobon laitteisto rummutti pientä, kokoontaitettavaa bongo-rumpua nopeammin kuin mihin yksikään ihminen olisi kyennyt. Irvokasta kutsua sitä digitaaliseksi lähetykseksi, mutta sitähan se oli. Ykkösiä ja nollia perästyksen. Taatusti yhtä turvallinen ja suojattu kuin GSM:n vastaava. Vain keskus (jossa työskenteli jälleen ihminen) kykeni purkamaan sen ja lähettämään sen eteenpäin oikealle vastaanottajalle.

Huokaisin helpotuksesta vasta kun kuulin vastauksukinan ja näyttöön ilmestyi viesti: 'Tulossa ollaan. Kotiväki.' Sen jälkeen istuin autoon ja rupesin kuuntelemaan iänikuisia CD-levyjäni. Toivoen, että aikoinaan kalliista RDS - radiostani kuuluisi muutakin kuin pelkkää kohinaa...

Marko Toivakka